

[Indenrigsministeren]

den planlagte behandlingsaktivitet i en afdeling.

Ud over den planlagte behandling, der som anført oftest finder sted i samtlige ugens 5 søgnedage, foregår endvidere i ikke uvæsentligt omfang akut behandling uden for sædvanlig arbejdstid, herunder lørdage og søndage.

Med hensyn til at udvide behandlingstiden for planlagte behandlinger m.v. bemærkes, at selv om bygninger og apparatur repræsenterer betydelige investeringer, udgør personaleudgifterne dog den væsentligste del af udgifterne til sygehusvæsenet. En udvidelse af behandlingstiden for planlagte operationer, undersøgelser m.v. kan for så vidt angår indlagte patienter medføre et nødvendigt behov for yderligere sengekapacitet og vil i øvrigt forudsætte, at der ansættes yderligere personale i sygehusvæsenet. Hertil kommer endvidere vanskelighederne med i givet fald at skaffe det nødvendige personale, især plejepersonale, til en sådan udvidelse af behandlingstiden.

Det tilføjes, at udviklingen i de senere år har vist et stadigt fald i den gennemsnitlige liggetid på sygehusene, ligesom indlæggelse til behandling i stigende omfang er afløst af ambulant behandling, hvilket samlet må tages som et udtryk for en forøget effektivisering af sygehusvæsenet.«

Indenrigsministeriet kan henholde sig til det af sundhedsstyrelsen udtalte.

Spm. nr. 535

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (11/3 80) af:

Mølgaard (DR):

»Vil ministeren fremskynde arbejdet med udarbejdelsen af en lov til beskyttelse af bibliotekshemmeligheden og for tiden frem til dennes ikrafttræden sikre, at der udformes forskrifter om hurtig destruktion af låneregisteroplysninger?«

Begrundelse

Bibliotekarforbundets blad, Bibliotek 70, nr. 3, 1980, omtaler, at en månedlang gennemgang af et halvt års udlånsfilm med over 100.000 udlån var alt, hvad politiet fik ud af en dommerkendelse, som i slutningen af

1979 gav adgang til at undersøge bibliotekets udlånsnotering.

I bladet hedder det: »Set fra biblioteksside er sagen dybt alvorlig. Tillidsforholdet mellem bibliotek og benyttere kan lide uoprettelig skade, hvis den uvane breder sig, at lån af næsten en hvilken som helst biblioteksbog – selv i Morten Korchs bøger foregår undertiden ting, som ikke tåler dagens lys – kan føre til, at der en dag står et par politifolk ude på trappeafsatsen.«

Endvidere anfører Bibliotek 70: »Det eneste holdbare på længere sigt er naturligvis at destruere udlånsregisteroplysninger så hurtigt som overhovedet muligt efter brugen. I denne forbindelse kunne man måske også spørge biblioteksdirektøren, om han ikke kunne finde anledning til endnu en reaktion ud over at udbede sig den sædvanlige indberetning. I et brev til kulturministeriet (omtalt i B. 70, 1979:22, sidste spalte) har bibliotekstilsynet understreget, at bibliotekshemmeligheden bør beskyttes ved lov, og at der kan være behov for regler og forskrifter, for eksempel om destruktion af låneregisteroplysninger, i tiden indtil en ny bibliotekslov træder i kraft. Da der netop for tiden er et udvalg under bibliotekstilsynet, som arbejder med et udkast til regler til sikring af låneranonymiteten, ville en enkel og effektiv handling være at bede dette udvalg om at få afsluttet sit arbejde hurtigt og gerne med nogle særdeles korte frister for opbevaring af udlånsregistreringer.«

Det er på denne baggrund, et snarligt initiativ fra ministerens side hermed efterlyses i sagen.

Besvarelse (18/3 80):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Det er en almindelig anerkendt opfattelse, som senest er tiltrådt af bibliotekskommissionen, at bibliotekernes udlånsnotering er fortroligt materiale. Den almindelige tavshedspligt for offentligt ansatte må derfor også antages at gælde de oplysninger om enkeltpersoners biblioteksbenyttelse, som bibliotekernes personale får kendskab til under deres arbejde.

I bibliotekerne har det været en naturlig følge af tillidsforholdet mellem bibliotek og borger, at ingen udenforstående kunne få